

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 331.

Tolvte Session.

79de Møde.

Lørdagen den 12te Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

Sjæbning (fortsat): Naar Kirkerne have havt disse Tiender, for derved at holdes vedlige, kan der ikke være Tvivlsmaal om, naar ikke Andet er bestemt, at den Forpligtelse fremdeles hænger ved disse Eiendomme, og naar det ovennævnte i Loven er sagt med tydelige Ord, at naar Nogensomhelst kommer til at besidde eller have Magt over disse Eiendele og ikke fuldstændigt holder Kirken vedlige efter Superintendentens Forlangende ifølge Udbyttet af hans Bisitats, skal han miste denne sin Eiendom, troer jeg, at Sagen ikke kan være tvivlsom.

Fischer: Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er Kirkeeiernes Afkomst, der her maa tages i Betragtning. Det Spørgsmaal, som maa afgjøres, er, hvad der er overgivet Kirkeeierne, og paa hvilke Betingelser det er overgivet dem; det maa være det Afgjørende ved Bestemmelsen af, hvorvidt man kan udstrække Kirkeeiernes Pligter; men deraf følger da ogsaa, at man ikke kan afgjøre denne Sag ved enten at sige, at det følger af sig selv, eller ved at betegne det tilstedeværende Forhold med et vist Navn, f. Ex. ved at kalde Kirkeeierne Entrepreneurer. Sagen maa afgjøres ved en Undersøgelse af Kirkeeiernes Afkomst til Kirkerne, altsaa ved en Undersøgelse af de Skjøder, der i sin Tid ere udstedte til dem; hvad

der derved er solgt dem, maa være det Afgjørende, og de Betingelser, de Forpligtelser, under hvilke de have overtaget Kirketienden, maa være Grundlaget for den Afgjørelse, der kan finde Sted ved nærværende Lov. Jeg maa meget beklage, at man ikke her har givet os et Aftryk af et af disse Skjøder, saaledes at vi alle kunde see, hvilke Betingelser der ere opstillede ved Salget. Efter hvad jeg kan see af Forhandlingerne i det andet Thing, har man der havt saadanne Skjøder tilstede, og det fremgaaer deraf, at den Forpligtelse, der er paalagt Kirkeeierne, er at holde Kirken ved Magt og vedlige, ikke videre. Der staaer ikke i noget af Skjøderne — og alle Skjøder skulle være omtrent ligelydende — omtalt nogen Forpligtelse til at udvide Kirkerne. Vil man nu altsaa opkaste det Spørgsmaal, om det skulde følge af sig selv, at Kirkeeierne, hvor Omstændighederne nødvendiggjorde det, havde Forpligtelse til at foretage en Udvidelse af Kirken, da skønner jeg ikke rettere, end at dette maa være et Spørgsmaal, der hører under Domstolenes Afgjørelse, og at man vil begaae et Overgreb ved i en Lov at paalægge en Forpligtelse, der skulde stutte sig til Fortolkningen af en Contract. I Motiverne til det oprindelig forelagte Lovudkast, i hvis § 5 en lignende Forpligtelse er paalagt, hedder det til § 5: „Efter Tiendeafgiftens Oprindelse, som Udelse afene til Kirken, maa Kirkebestyrelsen have Ret til at forbre“ osv.; men jeg troer, at det er en Misfjendelse af det nuværende Forhold, som udtaler sig herigennem; thi der kan ikke her være Spørgsmaal om Kirketiendens Oprindelse og hvad man deraf kan udlede, eftersom der